

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3, 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Farvergade 27 D, 1.

1463 København K

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

Meddelelser nr. 1

7. februar 2020

Kontingentopkrævning 2020

Rabataftale indgået med Karnov Group

Anklagemyndigheden indbyder til temadage om teledata

Bistandsadvokater – pas på med aktindsigten til klienterne

Retspraksis om dobbeltstraf i ghettoområder efterlyses

Retningslinjer for arbejde med digitale straffesager i landsretterne med fokus på snitflader mellem statsadvokaterne, forsvarerne og landsretterne

Program for LFFA's kursus 18. og 25. april 2020 (lørdage)

Høringer

Forstærket indsats mod eksplosivstoffer

Ophævelse af udløbsklausul for skærpelse af straffen for utryghedsskabende tiggeri

Analyse af mulighederne for at styrke sagkundskaben ved domstolsbehandlingen af visse nærmere angivne sager

Seneste nyt fra Højesteret

Kontingentopkrævning 2020

Alle medlemmer skulle gerne have modtaget en kontingentopkrævning 6.1.20.

Har du ikke modtaget en opkrævning, bedes du sende en mail til pt@strafferetsadvokaten.dk

Der er netop udsendt rykkere til de medlemmer, der endnu ikke har betalt.

Rabataftale indgået med Karnov Group

Bestyrelsen i Landsforeningen af Forsvarsadvokater er glade for at have indgået en rabataftale med Karnov Group. Muligheden for rabat er kun for landsforeningens medlemmer.

Rabataftalen blev udsendt til alle medlemmer 30.1.20.

[Læs mere i vedhæftede.](#)

Anklagemyndigheden indbyder til temadage om teledata

Fra anklagemyndigheden er modtaget [vedhæftede invitation](#) til temadag om teledata. Invitationen er sendt til alle medlemmer af LFFA 5.2.20.

Der har beklageligvis indsneget sig en fejl i indbydelsen.

Temadagen i Middelfart afholdes **tirsdag den 24. marts 2020**, og ikke som det fremgår af indbydelsen torsdag den 26. marts 2020

Tilmelding vil foregå efter princippet "først til mølle".

LFFA's sekretær kan ikke besvare spørgsmål om temadagene. Der henvises til anklagemyndigheden jf. invitationen.

LFFA's sekretær er i intensiv dialog med anklagemyndigheden med henblik på at sikre, at kursusedtagerne kan få udstedt et kursusbevis, der kan bruges som dokumentation for obligatorisk efteruddannelse for advokater. Medlemmer af landsforeningen behøver derfor ikke kontakte anklagemyndigheden vedrørende spørgsmål om kursusbevis.

Bistandsadvokater – pas på med aktindsigten til klienterne

På det seneste bestyrelsesmøde i LFFA blev bistandsadvokaters gennemgang af sagsakter med klienter drøftet, idet det ikke sjældent sker, at bistandsadvokater er "for rundhåndede" med aktindsigten i forhold til klienterne.

Det blev på bestyrelsesmødet besluttet at henlede alle medlemmers opmærksomhed på retsplejelovens § 741 c, stk. 2 og 3.

§ 741 c. Advokaten har adgang til at overvære afhøringer af den forurettede såvel hos politiet som i retten og har ret til at stille yderligere spørgsmål til den forurettede. Advokaten har ret til at gøre indsigelse mod en bevisførelse i strid med retsplejelovens § 185, stk. 2. Advokaten underrettes om tidspunktet for afhøringer. Retsmøder, hvor forurettede skal afhøres, berammes så vidt muligt efter aftale med bistandsadvokaten. Advokaten underrettes om andre retsmøder, herunder retsmøder efter retsplejelovens § 831.

Stk. 2. Advokaten har adgang til at gøre sig bekendt med den forurettedes forklaring til politiet og andre dokumenter i sagen vedrørende den forurettede. Når der er rejst tiltale i sagen, har advokaten tillige adgang til at gøre sig bekendt med det øvrige materiale i sagen, som politiet har tilvejebragt. § 729 c finder dog tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Advokaten skal have udleveret kopi af materialet, i det omfang det uden ulempe kan kopieres. Advokaten må ikke uden politiets samtykke overlevere det modtagne materiale til den forurettede eller andre, og han må ikke uden politiets samtykke gøre den forurettede eller andre bekendt med indholdet af det i stk. 2, 2. pkt., nævnte materiale.

Stk. 4. Retten meddeler advokaten udskrift af dommen. Advokaten må ikke overlevere udskriften til den forurettede uden rettens samtykke.

Stk. 5. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på en advokat, der er antaget af den forurettede eller den forurettedes nære pårørende.

Der henvises også til to advokatnævnsafgørelser, der tidligere har været bragt i Meddelelser: 8/2011 og 1/2015.

Afgørelserne findes ved at anvende funktionen "afgørelser" på hjemmesiden www.lffa.dk.

Retspraksis om dobbeltstraf i ghettoområder efterlyses

På det seneste bestyrelsesmøde i LFFA blev lovgivningen om skærpet straf i ghettoområder drøftet.

Lovændringen trådte i kraft 1.1.19 og kan ses her:

https://www.ft.dk/samling/20181/lovforslag/L22B/som_vedtaget.htm

Såfremt medlemmer ligger inde med afgørelser herom, er bestyrelsen meget interesseret i at høre nærmere.

Afgørelser kan mailles til pt@strafferetsadvokaten.dk

Retningslinjer for arbejde med digitale straffesager i landsretterne med fokus på snitflader mellem statsadvokaterne, forsvarerne og landsretterne

Retningslinjerne er revideret efter drøftelse i en arbejdsgruppe i november 2019. Disse drøftelser gav alene anledning til mindre ændringer og præciseringer. Retningslinjer kan ses her:

<http://www.domstol.dk/oestrelandsret/organistation%20m%20v/Documents/Retningslinjer%20for%20arbejdet%20med%20digitale%20straffesager%20ved%20landsretten%202019.pdf>

Program for LFFA's kursus 18. og 25. april 2020 (lørdage)

18.4.20: Tivoli Hotel, Arni Magnussons Gade 2, 1577 København, telefon: 44 87 00 00

25.4.20: Hotel Opus, Egebjergvej 1, 8700 Horsens, telefon: 76 25 72 00

Program:

8.45-9.30 Morgenmad

09.30-12.30 **Cyberkriminalitet**, specialanklager Morten Rasmussen, Efterforskning, teknik, tiltalerejsning og strafniveau

12.30-13.30 Frokost

13.30-14.30 **Persondatubeskyttelsesregler**, chefkonsulent Lene Kragelund, Advokatsamfundet,

Hvordan er samspillet mellem god advokatskik og det strafferetlige system, hvilke særlige forhold skal du som forsvarer for virksomheder/personer – herunder advokatvirksomheder eller andre der har eget disciplinærsystem der fungerer ved siden af det strafferetlige system - være særligt opmærksom på. Hvordan vil en strafferetlig sanktion kunne få indflydelse på andre disciplinære sanktioner.

Sanktionspraksis, hvordan udmåles den i det disciplinære system

14.30-14.50 Pause

14.50-17.00 **Persondatubeskyttelsesregler**, specialkonsulent Katrine Valbjørn Trebbien, Datatilsynet
Hvilken rolle har forsvarsadvokaten i forbindelse med - Datatilsynets tilsyn: Generelt hvordan Datatilsynet fører tilsyn, hvordan Datatilsynet udvælger, hvor mange og processen

Eksempler på områder hvor datatilsynets kontrol kan medføre sigtelse/tiltale

- Kryptering af mails
- sms, iMessage, Whatsapp, Viber m.m.
- Anmeldelser af brud på persondatasikkerheden

- Sletning af oplysninger
- Risikovurderinger

Hvilke sanktioner anvendelse i de enkelte tilfælde, gennemgang af praksis, straf, bøde, fængsel, gentagelse, rettighedsfrakendelse.

Kurset giver 6 lektioner til den obligatoriske efteruddannelse for advokater.

Kurset er udelukkende for medlemmer af LFFA.

Oplysninger om pris og tilmeldingsprocedure følger i et senere nummer af Meddelelser.

Har du selv ønsker til spørgsmål/emner, som underviserne skal omtale på kurset? Så send dit spørgsmål allerede nu til LFFA's sekretær på pt@strafferetsadvokaten.dk

Høringer

LFFA's høringssvar kan ses på www.lffa.dk/hoeringssvar

"Justitsministeriet

strafferetskontoret@jm.dk

8. januar 2020

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven (Forstærket indsats mod eksplosivstoffer), 2019-731-0054

Ved e-mail sendt 11.12.19 har Justitsministeriet anmodet om bemærkninger til ovennævnte høring.

Høringen har været drøftet i bestyrelsen i Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA).

LFFA skal bemærke, at de foreslåede strafskærper næppe kan forventes at have nogen præventiv effekt, idet de nuværende strafniveauer allerede er ganske høje.

Ændringerne indebærer imidlertid en vis forenkling af reglerne på området, hvilket er positivt.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard"

<https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/63571>

”Justitsministeriet

Sendt pr. mail til

strafferetskontoret@jm.dk og

stw@jm.dk

23. januar 2020

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om ændring af straffeloven (Ophævelse af udløbsklausul for skærpelse af straffen for utryghedsskabende tiggeri), 2019-731-0049

Ved e-mail af 9. januar 2020 har Justitsministeriet sendt ovennævnte i høring.

Høringen har været drøftet på et bestyrelsesmøde i Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA).

Af bemærkningerne fremgår bl.a.:

”Det er Rigspolitiets vurdering, at afskaffelsen af kravet om forudgående advarsel fra politiets side samt strafskærpelsen har været med til at sikre, at der i dag er længere imellem, at borgere udsættes for utryghedsskabende tiggeri. En eventuel ophævelse af lovændringen fra 2017 vil således kunne have en negativ effekt på denne udvikling.

Det er på den baggrund Justitsministeriets vurdering, at politiets mulighed for at gribe ind over for tiggeri på de nævnte steder uden først at skulle udstede og registrere en advarsel for derefter konstatere et nyt tilfælde af tiggeri bør opretholdes også efter den 1. juli 2020. Ligeledes bør udgangspunktet om, at straffen i førstegangstilfælde fastsættes til ubetinget fængsel i 14 dage, når tiggeri begås et af de steder, opretholdes efter den 1. juli 2020.

Det foreslås derfor at ophæve udløbsklausulen i lov nr. 753 af 19. juni 2017, således at afskaffelsen af kravet om forudgående advarsel fra politiets side og strafskærpelsen opretholdes efter den 1. juli 2020.”

LFFA efterlyser en analyse af retspraksis siden ændringen i 2017 og nærmere dokumentation for Rigspolitiets og Justitsministeriets vurdering af virkningerne af lovændringen.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard”

<https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/63632>

” Justitsministeriet

Sendt pr. mail til

jm@jm.dk og juz@jm.dk

24. januar 2020

Analyse af mulighederne for at styrke sagkundskaben ved domstolsbehandlingen af visse nærmere angivne sager, 2019-0090-0814

Ved e-mail sendt 10. januar 2020 har Justitsministeriet anmodet bl.a. Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA) om at besvare følgende spørgsmål om sagkyndige dommere i straffesager:

”- Bør der etableres et lovgivningsmæssigt grundlag for, at sagkyndige dommere kan medvirke ved domstolenes behandling af straffesager om overtrædelse af den finansielle lovgivning herunder hvidvaskloven?”

Henvendelsen har været drøftet på et bestyrelsesmøde i LFFA.

LFFA er ubetinget modstander af medvirken af sagkyndige dommere i alle former for straffesager.

En ordning med sagkyndige dommere medfører en risiko for en ekspertorientering af hovedforhandlingen, hvilket ville bryde med det grundlæggende princip bag lægdommerordningen i den danske strafferetspleje, hvorefter en straffesag skal forelægges retten på en sådan måde, at den er forståelig for almindelige mennesker uden specialviden eller særlige forudsætninger. Er der behov for specialviden under sagen, må forholdene gøres forståelige for retten enten af anklagemyndigheden selv eller ved indkaldelse af sagkyndige.

Der er endvidere en risiko for, at behandlingen af bevismæssige spørgsmål flyttes fra retssalen til voteringslokalet, således at offentligheden kan få svært ved at få indblik i sagen.

LFFA kan således tilslutte sig Justitsministeriets konklusion, der fremgår af bemærkningerne til lovforslag tilbage i 2005 vedrørende behandlingen af større straffesager om økonomisk kriminalitet (<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=88145>). Uddrag af bemærkningerne er indsat nedenfor:

”1.5. Særlig sagkundskab ved domsforhandlingen

Af betænkningen fremgår, at Brydesholt-udvalget endvidere har drøftet spørgsmålet om rettens sammensætning i sager om økonomisk kriminalitet, herunder om der i større økonomiske straffesager bør medvirke sagkyndige meddommere. Udvalget har navnlig overvejet hensigtsmæssigheden af at indføre en ordning med særligt sagkyndige domsmænd. Et enigt udvalg finder, at spørgsmålet må bero på en afvejning af en række modstående hensyn. Blandt disse er nævnt navnlig, at en medvirken af sagkyndige domsmænd ville kunne medføre en tidsbesparelse under domsforhandlingen og en større garanti for resultatets

rigtighed, fordi retten har den fornødne baggrund for at forstå de komplicerede sammenhænge.

Omvendt ville en sådan ordning imidlertid medføre en risiko for en ekspertorientering af domsforhandlingen, hvilket ville bryde med det grundlæggende princip bag lægdommerordningen i den danske strafferetspleje, hvorefter en straffesag skal forelægges retten på en sådan måde, at den er forståelig for almindelige mennesker uden specialviden eller særlige forudsætninger. Er der behov for specialviden under sagen, må forholdene gøres forståelige for retten enten af anklagemyndigheden selv eller ved indkaldelse af sagkyndige.

Udvalget har delt sig i spørgsmålet om, hvorvidt udvalget skal foreslå en regulering af spørgsmålet om sagkyndige meddommere. Udvalgets flertal finder således, at afvejningen overvejende er et retspolitisk spørgsmål, og flertallet finder derfor hverken at burde anbefale eller fraråde, at der indføres regler om sagkyndige meddommere i sager om økonomisk kriminalitet. Et mindretal finder, at der bør indføres en ordning med sagkyndige meddommere.

Justitsministeriet har overvejet spørgsmålet bl.a. på baggrund af det i betænkningen anførte. I overvejelserne er bl.a. indgået, at Retsplejerådet flere gange har overvejet spørgsmålet om sagkyndige lægdommere og senest i forbindelse med Retsplejerådets udtalelse om betænkning 1066/1986 om bekæmpelse af økonomisk kriminalitet har udtalt sig imod regler om særligt sagkyndige domsmænd, herunder i sager om økonomisk kriminalitet. Retsplejerådet har til støtte herfor udtalt bl.a., at det er et grundlæggende princip bag lægdommerordningen i den danske strafferetspleje, at en straffesag skal forelægges retten på en sådan måde, at den er forståelig for almindelige mennesker uden specialviden eller særlige forudsætninger. Justitsministeriet kan tilslutte sig dette principielle udgangspunkt.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan der anføres en række grunde til støtte for, at der bør indføres en ordning med særligt sagkyndige domsmænd i større straffesager om økonomisk kriminalitet. Bl.a. kan det ikke afvises, at sagkyndige domsmænd lettere og hurtigere end domsmænd udpeget efter de gældende regler vil kunne tilegne sig den viden om økonomiske sammenhænge mv., som er nødvendig i den omhandlede type af straffesager.

Bl.a. i lyset af de grundlæggende principper i den danske lægdommerordning, der er omtalt ovenfor, er det imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at en ordning med særligt sagkyndige domsmænd i straffesager – som ikke i dag findes ved de almindelige domstole – rejser meget væsentlige principielle spørgsmål. I den forbindelse taler meget efter Justitsministeriets opfattelse for, at sådanne spørgsmål i givet fald bør drøftes og overvejes i et bredere perspektiv end det, som udvalget har haft mulighed for at anlægge. Som anført af udvalget opstår spørgsmålet om anvendelse af sagkyndige domsmænd således ikke kun i den type af straffesager, som udvalget har beskæftiget sig med, men også i andre typer af sager, herunder f.eks. straffesager om miljø- og lægeansvar og sager om seksuelle overgreb mod børn. I overensstemmelse hermed har Vestre Landsret i et hørings svar over Brydensholt-udvalgets betænkning bl.a. anført, at spørgsmål om ændringer i den gældende domsmændsordning i givet fald må undergives en nærmere sagkyndig udredning.

Til det anførte kommer, at der ikke synes at være nærmere holdepunkter for at antage, at det ikke i dag skulle være muligt – bl.a. ved en hensigtsmæssig forelæggelse og gennemgang fra anklagemyndighedens side, ved syn og skøn og ved indkaldelse af sagkyndige vidner – at bibringe de udpegede domsmænd den forståelse for den konkrete sags økonomiske forhold og omstændigheder mv., som er nødvendig for, at der kan træffes en korrekt afgørelse i sagen.

Det kan i den forbindelse tilføjes, at domstolene ikke har tilkendegivet et ønske om en ordning med særligt sagkyndige domsmænd, jf. bl.a. det, der er anført ovenfor om Vestre Landsrets hørings svar.

På den anførte baggrund finder Justitsministeriet efter en samlet vurdering ikke, at der i den foreliggende sammenhæng er grundlag for at foreslå en sådan ordning. Lovforslaget indeholder derfor ikke bestemmelser om særligt sagkyndige domsmænd."

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard"

Høringen findes ikke på høringsportalen.

Seneste nyt fra Højesteret

Afgørelser fra Højesteret kan ses på www.hoejsteret.dk

En udlænding havde ikke fast bopæl her i landet og kunne varetægtsfængsles efter udlændingelovens § 35

Kendelse afsagt den 20. december 2019, Sag 69/2019 og 74/2019

Sagen angik, om der i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1, havde været grundlag for at varetægtsfængsle T under behandlingen af en straffeankesag. T var oprindeligt blevet varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2 og 3, og var fængslet under byrettens behandling af sagen. Den 8. februar 2019 blev T af byretten idømt 6 måneders fængsel samt udvisning for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1. T ankede dommen, og byretten afsagde herefter kendelse om, at han skulle forblive varetægtsfængslet i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1. T kærede kendelsen til landsretten, der den 20. februar 2019 stadfæstede byrettens kendelse. Ved kendelse af 21. marts 2019 bestemte landsretten, at T skulle forblive varetægtsfængslet under anken, og indtil der var afsagt dom i sagen.

T var ifølge oplysningerne i CPR indrejst i Danmark i 1997 og havde indtil februar 2013 været registreret på forskellige adresser i Danmark. Fra den 1. februar 2013 til den 16. marts 2017 havde han været registreret som "Uden Fast Bopæl", henholdsvis "Forsvundet". Fra den 16. marts 2017 til den 20. marts 2018 havde han været registreret på en adresse i Hillerød. Efter den 20. marts 2018 var han registreret med "Ukendt Adresse", indtil han den 7. marts 2019 meldte flytning til en adresse i Hundested. Han havde for byretten forklaret, at han var hjemløs, og at han hentede sin post hos kommunen.

Højesteret bemærkede, at bestemmelsen i udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1, har til formål at sikre den pågældendes tilstedeværelse, indtil en eventuel afgørelse om udvisning kan fuldbyrdes. Det kan ikke anses for tilstrækkeligt til at statuere fast bopæl, at den pågældende – i kraft af mangeårigt ophold eller på anden måde – har fast tilknytning til Danmark. Om der foreligger fast bopæl, må i øvrigt bero på en konkret vurdering af oplysningerne i sagen, herunder registreringer i CPR. Da T havde forklaret, at han var hjemløs,

og da han var registreret i CPR med "Ukendt Adresse" i perioden fra den 20. marts 2018 til den 7. marts 2019, tiltrådte Højesteret, at landsretten havde lagt til grund, at T ikke havde fast bopæl her i landet efter § 35, stk. 1, nr. 1.

Højesteret tiltrådte endvidere, at der på tidspunktet for landsrettens kendelser var bestemte grunde til at anse forsat varetægtsfængsling af T for nødvendig med henblik på at sikre hans tilstedeværelse under anken, og indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kunne fyldbyrdes. Højesteret tiltrådte også, at en proportionalitetsvurdering ikke var til hinder for fortsat fængsling af T som sket ved landsrettens seneste kendelse.

Højesteret stadfæstede herefter landsrettens kendelser.

T straffet med betinget fængsel i 30 dage for offentlig billigelse af det terrorangreb, der fandt sted ved Finsbury Park moskeen i London den 19. juli 2017

Dom afsagt den 6. januar 2020, sag 116/2019

T var i landsretten fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 136, stk. 2, ved den 20. juni 2017 offentligt udtrykkeligt at have billiget terrorangrebet ved Finsbury Park moskeen i London dagen før, idet han i et offentligt tilgængeligt opslag på en anden persons facebookprofil skrev: "Ja ham der har gjort det burde have en medalje". Ved angrebet, som efter dansk ret er omfattet af straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, blev en person dræbt, og flere personer såret.

For Højesteret angik sagen, om Ts billigelse af angrebet skete "offentligt" og – hvis det var tilfældet – strafudmålingen.

Højesteret udtalte, at der ved afgørelsen af, om en billigelse er sket offentligt, kan lægges vægt på, om billigelsen er gjort tilgængelig for en større eller ubestemt kreds af personer. Ved et offentligt opslag på en facebookprofil gøres opslaget tilgængeligt for en større og ubestemt kreds af personer. Højesteret fandt, at et sådant opslag derfor er "offentligt" i straffelovens § 136, stk. 2's forstand. Højesteret tiltrådte herefter, at T var fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 136, stk. 2.

Efter en samlet vurdering tiltrådte Højesteret endvidere, at straffen – som sket i landsretten – kunne fastsættes til 30 dages fængsel, dog med den ændring, at straffen blev gjort betinget uden andre vilkår, end at T i en prøvetid på 1 år ikke begår strafbart forhold.

Anklagemyndigheden var ikke som følge af ankefrafald over for en medtiltalt afskåret fra at påstå skærpelse i ankesagen mod T. Straffen fastsat til fængsel i 80 dage, der blev gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste

Dom afsagt den 9. januar 2020, 121/2019

T var ved landsretten fundet skyldig i grov vold, idet han i september 2018 foran en bar i Københavns Lufthavn var strafferetligt medansvarlig for den vold, som en medtiltalt havde udøvet mod en forurettet, der blev tildelt flere skub, et knytnæveslag i ansigtet samt et slag i panden med et ølglas, hvorved han

pådrog sig en flænge i panden. T var for dette forhold idømt 60 dages ubetinget fængsel, hvilket var en skærpelse af den straf på 60 dages betinget fængsel med vilkår om samfundstjeneste, som han var idømt ved byretten.

Medtiltalte havde forud for landsrettens behandling af ankesagen ønsket at frafalde sin anke, hvis anklagemyndigheden samtidig frafaldt sin kontraanke til skærpelse. Dette havde anklagemyndigheden imødekommet. T havde ikke frafaldt sin anke.

Spørgsmålet for Højesteret var, om anklagemyndigheden som følge af ankefrafaldet over for medtiltalte var afskåret fra at påstå skærpelse i ankesagen mod T.

Højesteret anførte, at retsplejelovens regler om anke til landsretten ikke indeholder nogen bestemmelse om spørgsmålet. Der er heller ikke grundlag for at udlede af straffelovens § 80, hvorefter straffastsættelse skal ske under hensyntagen til ensartethed i retsanvendelsen, at anklagemyndigheden er afskåret fra at påstå – og domstolene fra at idømme – en tiltalt en strengere straf end en medtiltalt, der er dømt i samme omfang som den ankende, men som ikke er omfattet af anken. Højesteret fandt, at T ikke kunne anses for at have haft en berettiget og beskyttelsesværdig forventning om, at anklagemyndighedens frafald af kontraanken over for medtiltalte i forbindelse med dennes ankefrafald også havde betydning for Ts anke til landsretten.

Højesteret fandt på den anførte baggrund, at anklagemyndigheden ikke under ankesagen, hverken for landsretten eller Højesteret, havde været afskåret fra at påstå skærpelse af den straf, som byretten havde idømt T.

Højesteret fandt af de grunde, der var anført af landsretten, og under hensyntagen til den generelle forhøjelse i maj 2018 af straffen for grov vold, at straffen skulle forhøjes til fængsel i 80 dage. Højesteret fandt, at der efter de regler, der var gældende på gerningstidspunktet, efter en samlet vurdering var tilstrækkeligt grundlag for undtagelsesvis at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Landsretten var nået til et andet resultat for så vidt angår strafudmålingen.

Anvisninger på en hjemmeside vedrørende en ulovlig streamingtjeneste udgjorde strafbar medvirken til ophavsretskrænkelser

Dom afsagt den 14. januar 2020, sag 135/2019

T var i landsretten fundet skyldig i medvirken til ophavsretskrænkelser af særlig grov karakter efter straffelovens § 299 b ved på sin hjemmeside www.popcorntime.dk at have opfordret til brugen af programmet Popcorn Time, som anvendes til ulovlig streaming af film mv., at have vejledt om brugen heraf og at have indsat links til hjemmesider, hvorfra programmet kunne downloades. For Højesteret angik sagen bl.a., om Ts anvisninger på hjemmesiden var strafbar medvirken efter straffelovens § 23 til andres ophavsretskrænkelser.

Højesteret bemærkede, at det i overensstemmelse med den almindelige forståelse af § 23 er en betingelse for, at der kan straffes for medvirken, at den lovovertrædelse, der medvirkes til, er konkretiseret.

Højesteret fandt, at de lovovertrædelser, som T var dømt for medvirken til, var tilstrækkeligt konkretiseret, idet Højesteret herved lagde vægt på, at hans anvisninger på hjemmesiden var specifikt rettet mod brug af

programmet Popcorn Time og dermed de film og tv-serier mv., som var tilgængelige ved hjælp af dette program. Det var herefter ikke afgørende, at der ikke forelå oplysninger om de enkelte brugere og udbydere af programmet og de enkelte ophavsretskrænkelser.

Højesteret tiltrådte endvidere, at T ved sine anvisninger på hjemmesiden forsætligt havde medvirket til ophavsretskrænkelserne ved tilskyndelse, råd eller dåd, jf. § 23.

Efter en samlet vurdering fandt Højesteret, at straffen skulle fastsættes til fængsel i 6 måneder betinget med vilkår om samfundstjeneste. T fik endvidere konfiskeret domænenavnet www.popcorn-time.dk og sine indtægter fra reklamer på hjemmesiden.

Landsretten var nået til samme resultat, dog uden vilkår om samfundstjeneste.

8 års fængsel for forsøg på besiddelse af et våbenlager og for besiddelse af en revolver på offentligt tilgængeligt sted

Dom afsagt den 22. januar 2020, sag 136/2019

T var fundet skyldig i at have forsøgt at besidde 7 pistoler, en riffel, to maskinpistoler og en revolver og en betydelig mængde ammunition samt yderligere magasiner til våbnene (forhold 1). Han var endvidere fundet skyldig i at have været i besiddelse af en revolver på offentligt tilgængeligt sted (forhold 2). Våbnene i forhold 1 havde befundet sig i et kælderrum og var blevet fjernet af politiet, som havde opsat videoovervågning af kælderrummet. T indfandt sig i kælderrummet for at anbringe en revolver (forhold 2), som han havde fået udleveret af en person, hvis identitet han ikke ville oplyse, og det fremgik af videoovervågningen, at han meget målrettet undersøgte de tasker og poser, som våbnene havde været i. Højesteret udtalte, at besiddelsesbegrebet i straffelovens § 192 a må forstås bredt, og at det beror på en konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder, herunder af den pågældendes tilknytning til og mulighed for at råde over skydevåbnet, om der foreligger besiddelse. Under de foreliggende omstændigheder fandt Højesteret, at det var med rette, at T var dømt for at have forsøgt at besidde våbnene i kælderrummet.

Højesteret fandt, at straffen skulle fastsættes til fængsel i 8 år. Højesteret lagde vægt på, at de to forhold måtte bedømmes samlet, hvor det indgik som skærpende omstændighed, at revolveren var besiddet på offentligt tilgængeligt sted. Der måtte i formildende retning lægges vægt på, at T havde en underordnet rolle, og at der for så vidt angår våbnene i kælderrummet alene var tale om (forsøg på) en kortvarig besiddelse på ikke offentligt tilgængeligt sted. Besiddelsen havde baggrund i en verserende bandekonflikt, og straffen skulle derfor fastsættes efter straffelovens § 81 a, hvorefter straffen kan forhøjes med indtil det dobbelte.

Landsretten havde fastsat straffen til 10 års fængsel.

Der var ikke grundlag for at nedsætte de sagsomkostninger til forsvarerbistand, som T var blevet pålagt at betale til statskassen

Kendelse afsagt den 23. januar 2020, sag 102/2019

T var bl.a. sammen med to medtiltalte tiltalt for at have udøvet vold. Under hovedforhandlingen i byretten udeblev et vidne, og byretten besluttede, at vidnet skulle anholdes, og at sagen skulle udsættes. Da vidnet ikke var blevet anholdt til det efterfølgende retsmøde, udsatte retten sagen på ny. Da vidnet heller ikke var blevet anholdt til det næste retsmøde, frafaldt anklageren vidnet, hvorefter hovedforhandlingen fortsatte. T blev dømt i overensstemmelse med tiltalen og pålagt at betale 22.000 kr. med tillæg af moms til forsvarerbistand. T kærede byrettens sagsomkostningsafgørelse til landsretten og gjorde gældende bl.a., at der som følge af vidnets udeblivelse skulle ske nedsættelse af de sagsomkostninger, som han skulle betale. Landsretten stadfæstede byrettens afgørelse.

Sagen angik, om der skulle ske nedsættelse af de sagsomkostninger til forsvarerbistand, som T var blevet pålagt at betale til statskassen.

Højesteret fandt, at der ikke var udvist fejl eller forsømmelser, der kunne føre til, at T ikke skulle erstatte statskassen de udgifter, som var medgået til sagens behandling. Højesteret fandt endvidere, at de sagsomkostninger, som T var pålagt at betale, ikke stod i åbenbart misforhold til hans skyld.

Højesteret tiltrådte på denne baggrund, at T skulle betale 22.000 kr. med tillæg af moms til sin beskikkede forsvarer i byretten, og stadfæstede derfor landsrettens kendelse.

T straffet for besiddelse af en kreditkortkniv

Dom afsagt den 27. januar 2020, sag 140/2019

Sagen angik for Højesteret, om T med rette var dømt for overtrædelse af knivlovens § 2, stk. 1, nr. 8, hvorefter det er forbudt uden tilladelse fra politiet at erhverve, besidde, bære eller anvende kårdestokke og andre blankvåben, der fremtræder som en anden genstand.

Højesteret anså den omhandlede kniv for at være et blankvåben, og spørgsmålet var herefter, om kniven kunne siges at fremtræde "som en anden genstand". Kniven fremtrådte umiddelbart ikke som en kniv, men som en kreditkortlignende genstand. Herefter – og i lyset af bestemmelsens forarbejder og formål – fastslog Højesteret, at kniven måtte anses for omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8. T var derfor skyldig i overtrædelse af bestemmelsen.

Landsretten var nået til samme resultat.

T straffet for besiddelse af en kreditkortkniv

Dom afsagt den 27. januar 2020, sag 139/2019

T var i landsretten dømt for overtrædelse af knivlovens § 1 ved i sikkerhedskontrollen i Københavns Lufthavn at have været i besiddelse af en kreditkortkniv.

T var samtidig frifundet for at have overtrådt lovens § 2, stk. 1, nr. 8, hvorefter det er forbudt uden tilladelse fra politiet at erhverve, besidde, bære eller anvende kårdestokke og andre blankvåben, der fremtræder som en anden genstand.

Højesteret anså den omhandlede kniv for at være et blankvåben, og spørgsmålet var herefter, om kniven kunne siges at fremtræde "som en anden genstand". Kniven fremtrådte umiddelbart ikke som en kniv, men som en kreditkortlignende genstand. Herefter – og i lyset af bestemmelsens forarbejder og formål – fastslog Højesteret, at kniven måtte anses for omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8. T var derfor skyldig i overtrædelse af bestemmelsen.

Højesteret fastslog endvidere, at T ikke havde et anerkendelsesværdigt formål med at besidde kniven, og T var herefter – som antaget af landsretten – også skyldig i overtrædelse af lovens § 1.